

ZÁSUVKA

občasník pro majitele, přátele a milovníky prasátek

ČESKÝ KLUB MAJITELŮ PRASÁTEK CHOVANÝCH V DOMÁCNOSTI, z.s.
www.prasatkovdomacnosti.cz

leden 2020/ číslo 2

ÚVODNÍK

Vážení prasopřátelé

Právě čtete druhé číslo našeho časopisu zásuvka. První číslo vyšlo již v roce 2013, od té doby jsme měli trochu menší ☺ pauzu, ale slibujeme, že se to pokusíme napravit a další číslo vyjde opět s dalším nadcházejícím rokem.

Tento rok jsme již jako klub začali pravidelné jarní objížděcí veterinární akce pro netransportovatelná prasátka, a to už v lednu, (prasátek v klubu stále přibývá), a tak se k některým z Vás dostaneme třeba až v dubnu nebo květnu.

Další letošní akcí bude veletrh FOR PETS, kterého se budeme jako každý rok účastnit, a to 15. a 19. dubna v PVA Expo Letňany, Praha. Budeme zde mít stánek s prodejem prasátkových předmětů na podporu našich zachráněných prasátek, prasátka tu bude reprezentovat pravděpodobně Jůlinka a Dalminka, budeme zde mít přednášku o našem klubu a budem lidem podávat informace o úskalích a radostech života s prasátkem.

12.-14. června nás čeká další prasoklubové setkání v kempu Sedmihorky.

Přes léto nezapomeňte svým prasátkům zajistit dostatečné chlazení v bazénkách či loužích.

Jako bazének doporučujeme dětské pískoviště z umělé hmoty „mušle“, v letních měsících je prodávají téměř v každém hypermarketu, pro větší prasátka stačí odříznutý spodek z vyčištěného kontejneru IBC. Některé firmy které kontejnery prodávají, je rovnou na požádání seříznu na vámi požadovanou výšku, včetně dopravy to většinou vyjde do tisíce korun.

Koncem září či začátkem října doufáme, že se přijdete podívat na náš stánek při akci na Pankráci k oslavě světového dne zvířat. V té už budou pokračovat podzimní objížděcí veterinární akce pro netransportovatelná prasátka. A konečně v prosinci se opět sejdem na vánočním prasovečírku.

Mezitím si prostudujte náš časopis, pokud budete chtít něco s námi sdílet do příštího čísla tak se neostýchejte a napište nám. Doufám, že Vás pobavíme a snad se i něco nového dozvíte.

Milujte Vaše prasátka ať jsou jakkoliv velká a vzpomeňte si občas i na naše prasátka v útulku - buď příspěvkem nebo zakoupením nějakého dárkového předmětu.

A pomozte nám prosím šířit osvětu – že miniprasátka neexistují. Mimochodem – víte že jediné zdravé prasátko starší pěti let – tedy dospělé, registrované v našem klubu, vázící pod 30 kg je Čufír?

OBSAH

- 1 Úvod
- 2 Věděli jste že...
Znaky podvyživeného prasátka
- 3 Jak rostou prasátka
- 4 A že je někdy se zásuvkami veselo, doma či venku?
- 5 Doporučené knihy
- 6 Představujeme plemena čuníků
- 7 Představujeme plemena
...pokračování
- 8 Ukázka z knihy
- 9 Z deníku prasomátky
- 10 Věk prasátek
- 11 Naši trhači
- 12 Agresivita prasat

Věděli jste že.....

- Pro malá prasátka je důležité, aby měla v co nejmladším věku možnost kontaktu s hlínou a možnost rytí. Dostávají se tak do kontaktu s bakteriemi, které jsou důležité pro rozvoj jejich imunity. Bylo zjištěno, že prasátka, která tuto možnost nemají, trpí slabší imunitou a jsou náchylnější k chorobám.

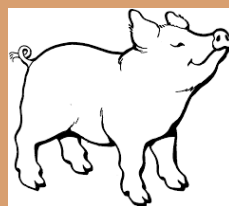
Zdroj: Helen Browning, farmářka již 30 let, členka soilassociation – autorka knihy Pig

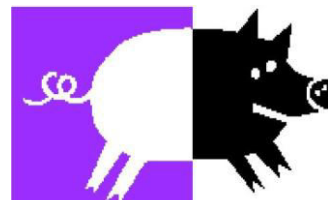
- Prasničkám většinou velké zuby nerostou, ale pokud ano, tak pouze do dospělosti, tedy cca do 5 let, a ne celý život jako prasečím klukům.

Znaky podvyživeného prasátka:

- Propadlé lícní kosti
- Viditelný tvar lebky
- Pigment na rypáčku mizí
- Viditelná páteř
- Viditelné pánevní kosti
- Hlava je nepřiměřeně velká k tělu
- štetiny nejsou lesklé ale olysalé a řídké

Špatná výživa způsobuje deformaci kostí, artritidu, zubní abscesy, špatný stav spárků, problem se zády které mohou vest až k paralyze. Podvyživené prasátko trpí zažívacími potížemi, anemií, má nemocná játra a slabý imunitní system.

Jak rostou prasátka – jedinečné časosběrné foto slovinského prasátka Melvinka

A že je někdy se zásuvkami veselo

jeden příběh z Ameriky

Rodina adoptovala prasečího kluka. Měli ale vstup do domu po několika schodech, po kterých odmítal chodit. Lákali ho na pamlsky a různé dobroty, ale nakonec to vždy skončilo tím, že ho museli zvednout a v rukách vynést nahoru do patra. Prasátku se to nošení samozřejmě nelíbilo a kvičelo. Rodina měla obavy, že takhle jim nikdy nezačne důvěřovat, když ho budou každý den nosit. Tak se rozhodli, že mu udělají rampu.

Pán od rodiny celý den sestavoval nástupní rampu, aby pasovala správně na schody. Večer prasátku na rampu nasypali pamlsky, aby vědělo, že to tudy může zkusit. Prasátko kouklo na dobroty a nic – místo toho se otočilo a úplně v pohodě to vyběhlo nahoru po schodech. Paní měla obavy, že jí manžel za to zabije :-D

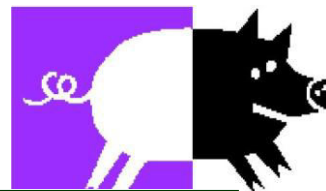

DOMA či VENKU?

Prasátka jsou venkovní zvířata. Být uvnitř domu je pro ně určitě zajímavé, pokud je to jen na nějakou chvíli, ale není to jejich přirozené prostředí a nebudou šťastná, pokud v něm budou dlouho. Je to jako udržet Vašeho teenagera zamčeného v domě. Není to dobrý plán ani pro jednoho z vás. Taková prasátka většinu dne potom pouze prospí a velmi se nudí, můžou být až depresivní, hlavně pokud jsou jedináčci.

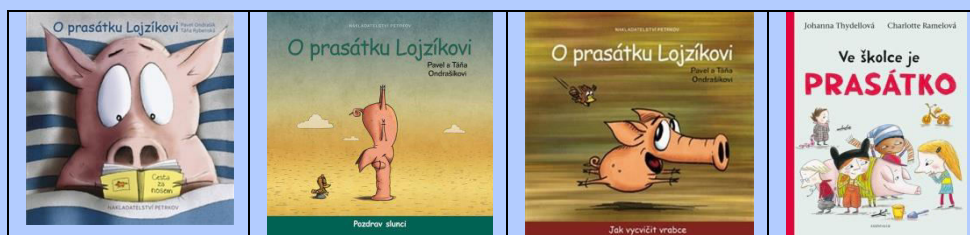
Začněte s dobře naplánovaným venkovním prostorem a pozvěte ho na návštěvy. Bude šťastnější a zdravější a vy i prasátko budete mít normální životní styl. Prasata se musí pást, aby jejich imunita fungovala správně. Z tohoto důvodu (a dalších), se domácí prasátka často dožívají pouze polovičního věku, než prasátka venkovní. Pasení, cvičení a venkovní život se sluncem, vánkem a deštěm jsou pro zdravé prase zásadní.

Doporučené knihy o prasátkách:

Pro děti je o prasátkách spousta pohádek, většinou jednoduchých, ale krásně ilustrovaných. Zmíním jen pár: **O prasátku Lojzíkovi** - Táňa Ondrašíková – (je už několik dílů)

Ve školce je prasátko - Thydellová Johanna, Ramelová Charlotte

V angličtině:

Warhog tales – Jenice Melmed – skutečné příběhy zachráněného prasátka bradavičnatého z Jižní afriky – vhodné pro děti ale zábavné i pro dospělé

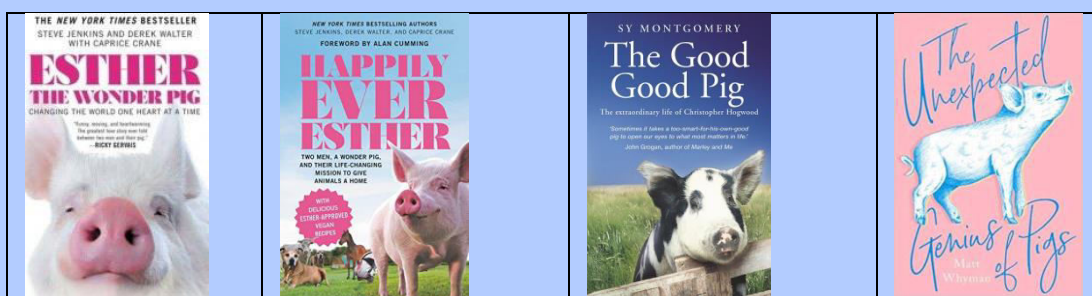
Ace – The very important pig – Dick King Smith - od autora knihy **prasátko Babe**

Pro dospělé je to vážně chabé, alespoň v českém jazyce.

Mezi divočáky – Heinz Meynhardt, už starší kniha, o pánovi, co několik let pobýval se svojí vybranou smečkou divokých prasat, a sledoval jejich chování.

Pokud ovládáte angličtinu, je tu na výběr spousta knih, například asi neznámější příběh o prasátku Esther

Esther the wonder pig a pokračování **Happily Ever Esther**–Steve Jenkins

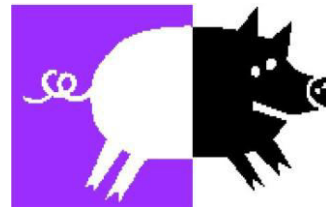
The Good Good Pig – Sy Montgomery - o životě prasátka kterého zachránila rodina, protože byl nejmenší z farmářského vrhu a neprosplával, a zajistila mu tím šťastný život.

The Unexpected Genius of Pigs od Matt Whyman – kniha o emocionálním, duševním, citovém a myšlenkovém světě prasátek.

(Hodně anglicky psaných knih lze objednat na Megaknihy.cz bez nutnosti platit poštovné z ciziny)

PŘEDSTAVUJEME PRASE BRADAVIČNATÉ (*Phacochoerus aethiopicus*)

Prase bradavičnaté je divoké prase, které žije ve Východní Africe, např. v Keni, Somálsku, Ugandě a v Etiopii. Za své jméno vděčí třem párům bradavic v obličeji složených z chrupavčité a pojivové tkáně, jež dosahují u samců velikosti až 15 cm. Praseta bradavičnatému je podobné prase savanové (*Phacochoerus africanus*), které bylo dříve považováno za jeho poddruh.

Prase bradavičnaté je sudokopytník s válcovitým tělem o délce 1 – 1,5 m, ocas (často vzpřímený, obzvláště při běhu) měří mezi 35 a 50 cm. Výška se pohybuje v rozmezí 65 – 85 cm. Samci váží okolo 150 kg, samice jsou zhruba o pětinu lehčí. Zbarvení je šedé až žlutohnědé, kůže je z větší části lysá, štětín je méně než u prasete savanového a jsou také řidší. Na hřbetě vytvářejí krátkou hřívu. Obě pohlaví mají vyvinuté dlouhé kly, které mohou u samců měřit více než 60 cm. Prasata bradavičnatá mají špatný zrak, ale velmi dobrý sluch a čich. Od podobného prasete savanového se liší nižšíma nohama, delšími tesáky, slabším ochlupením a poněkud klabonosým profilem hlavy.

V současnosti se vyskytuje především v aridních oblastech – polopouštích a křovinatém buši. Vyhrabává si nory, v kterých přespává, odpočívá a kde samice rodí mladé.

Živí se hlavně trávou, a to jak nadzemními částmi, tak i kořínky a oddenky. Živí se i dužnatými hlízkami, které jsou pro něj v suchých oblastech vítaným zdrojem vody. V menší míře konzumuje i mršiny, bezobratlé živočichy a trus různých obratlovců.

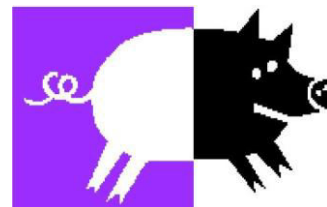

Pohlavní zralosti dosahují mezi 18-24 měsíci. Samci se však poprvé páří až ve věku čtyřech let. Období říje je mezi čtvrtým až pátým měsícem po období dešťů. Samice mají při páření mnoho partnerů. Březost trvá přes šest měsíců, což je nejdéle ze všech druhů prasat. Samice rodí v noře nejčastěji tři až čtyři selata, někdy však až osm, která mají po narození hmotnost od 0,4 do 0,8 kg. Selata stráví v doupěti asi 6 až 7 týdnů. Ve čtvrtém měsíci života je matka přestává kojit. V příhodných letech rodí samice i dvakrát do roka, druhý vrh ale bývá menší. Samci o mláďata nepečují. Dospělosti se však nedožije ani polovina mláďat, vzhledem k četným predátorům, kteří selata loví. Prasata bradavičnatá se v přírodě mohou dožít patnácti let, v zajetí i více než dvaceti.

Zvláštností těchto divokých prasat je, že když jsou ochočená na domácí mazlíčky, jsou velmi mazlivá, a to i bez toho, aby je člověk krmlil pamlsky. Jsou také vysoce inteligentní. Žijí v symbioze s klubáky, (ptáci) jenž je zbavují parazitů. Také si nechají rádi vybírat parazity na těle od Mongoosů.

Zdroj: wikipedie

Ukázka z knihy: Warthog tales

Charlotte se stěhuje do prasátkového domku

Charlotte měla velmi rušný den. Běhala po celém domě, shodila všechny skleněné lahve v jídelně, a rozlila tak nápoje po celé podlaze. Otevřela prádelní skříň a vytahala všechny čisté utěrky a ručníky ven. Poházela je všude okolo a procházela se po nich svýma zabahněnými nožkami. Když měla už dost této hry, odešla do ložnice farmářky Terry a tahala za záclony, dokud nespady na zem. Potom se zaměřila na koberec a vykousala do něj velikou díru. A potom, jen tak aby se neřeklo, shodila na zem peřinu a rozcupovala ji na kousky. Ložnice farmářky Terry vypadala jako kdyby v ní sněžilo.

Spokojená se svojí ranní zábavou, rozhodla se jít ven, zrovna ve chvíli, když přijel přítel farmářky Terry. „Kví kví kví“ Charlotte kvičela, zatímco běžela za chudákem vystrašeným mužem.

Ten se otočil a utíkal tak rychle, jak jen mohl, a snažil se přeskočit plot. Naneštěstí se jeho bota zadrhla na špičce plotu a on spadl na zadek do velké bahnité louže. Představte si jeho hrůzu, když zjistil, že zrovna skočil do prasečího výběhu!

Hned poté příklusala Twiggy (další farmářčino divoké prase, ale už dospělé, které žilo v tom výběhu) aby se podívala, co se děje. „Hrr hrr hrrr,“ varovala ho.

Chudák muž byl nyní opravdu vyděšený. Vyšplhal na nejvyšší možné místo na plotu a tady zůstal, snažíc se udržet rovnováhu jak nejlépe dokázal, s bradavičnatými prasaty na obou stranách plotu pod ním, mlaskající a brblající vzhůru k němu. Prasata se bavila.

Farmářka Terry se vrátila a zachránila toho chudáka, který se rozhodl, že raději půjde domů, než aby se znovu musel s prasaty setkat. Farmářka jen zavrtěla hlavou a vešla do domu.

„Ale ne! Vykřikla, co se tu broboha stalo?“

Charlotte jí následovala dovnitř a zůstala hrdě stát, obdivujíc svojí práci, kterou zde odvedla.

„Ho ho ho, můžu dostat nějakou dobrotu mamí?“

„Ne, Charlotte, nemůžeš. Udělala jsi strašný nepořádek.“ Řekla farmářka smutně. Charlotte si myslela, že to není vůbec fér a štípla farmářku do nohy. Pak vyběhla ven, aby si postěžovala pejskům.

Terry věděla, že se věci musí změnit. Vyšla ven a sedla si na zem k Charlotte. Vzala s sebou nějaké pamlsky, podržela Charlotte za ušima a snažila se jí vysvětlit, že se bude muset přestěhovat do prasátkového domku k Twiggy.

„Už jsi příliš velká na to, abys zůstala v domě a já ti prostě nemůžu dovolit, abys kousala návštěvy. Mohla bys jim ublížit a to by nebylo správné. Budeš mi chybět, moje nezbedné, rozpustilé, divoké dítě.“ Řekla farmářka a slza jí tekla po tváři.

Vešla do domu a ven se vrátila s Charlotinou oblíbenou dekou. Spolu šly do prasátkového domku a farmářka vysvětlila Twiggy, co se děje. Umístila deku do prasečího domku a přidala nějakou čerstvou slámu. Potom políbila Charlotte a Twiggy na rypáčky a zavřela vrata.

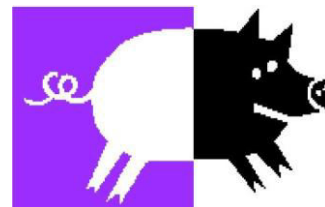
Můžete si představit, co se dělo potom. Ano, správně, všechna sláma a deky vylétly ven z domku, jak Twiggy přerovnávala vnitřek tak, jak ho ona sama chtěla.

Těsně před spaním šla farmářka Terry obě holky zkontrolovat. Našla je ležící jednu na druhé, šťastně oddychující, přesně uprostřed vchodu jejich nově přerovnaného domku. Smutně se usmála, protože zjistila, že její prasečí děti už jsou dospělé, a potřebují volnost. Už nemůžou žít déle v domě. Ale bylo to takové krásné dobrodružství, vychovávat tyto divoké prasečí holky.

Zdeníku prasomátky

17.ledna 2015 (věk prasátka: 2 roky)

Asi mně brzo odvezou...

Matilda má převrácený spánkový režim, celý den spí v klídku v boudě, a večer si myslí, že začíná ráno, a vyžaduje každou hodinu jídlo, jako by se pásla.

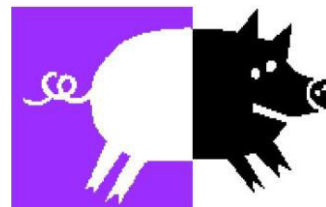
Nedávno si roztrhala zbytek polštáře na kterém ležela. Dostala novou matraci, a aniž by ji vyzkoušela, hned se do ní pustila a rozžvýkala ji. V rámci alespoň zběžného úklidu, jsem matraci zase odnesla, aby ji nesežrala celou. Na spaní tak Matildě zbyla deka, kobereček a roztrhaný povlak. S tím ale nebyla spokojená a začala lézt zase ke mně do postele, kterou si samozřejmě začala upravovat k obrazu svému. Vycpala jsem staré džíny molitanem, zatím je nerozkousala, ale taky na nich nespí a stále leze za mnou. Obklopuju se polštáři tak, aby ke mně nemohla, ty pak ale stahuje na zem a snaží se je rozervat.

Do půlnoci Matilda ještě jakž tak spí, ale kolem čtvrté hodiny ranní vstává a je plan elánu. Nestačí jí snídaně, ale pořád obchází, co by mohla ještě stáhnout a rozkousat. Zavírá dveře aby si na mě mohla vzápětí vynucovat jejich otevření. Pak do otevřených dveří zírá ale na chodbu stejně nejde.

Už mám v noci i přeludy. Vidím jak černý stín tahá a kouše mojí peřinu nebo se do mě chystá rýt, protože má hlad. Pak procitnu a zjistím, že zatím spí. Projistotu stín neustále pozoruji, jestli se mu neježí chlupy a nehodlá mně chňapnout po prstech u nohy.

Jestli máte nějakou radu, tak sem s ní. Cokoli přiměje Matildu k pozdějšímu vstávání беру, protože vstávat ve čtyři hodiny ráno dlouho nevydržím 😊 Právě špicuje uši, cože to tu tak ošklivého o ní píšu, když je přeci tak hodná a tak krásně kouká nahoru když chce něco k jídlu, a když odejdu do poschodí, tak tak srdceryvně pláče, jako by se jí po mně bůhví jak stýskalo (přestože ve skutečnosti touží jen po kusu žvance) a milostivě si nechává odemne hladit rypáček, když spí....

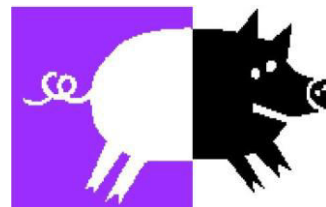

Věk prasátek

Jaký je prasečí věk? V jaké kondici je prasátko v určitém věku? Kolika let se asi tak může dožít? Určitě jste si také někdy tyto otázky položili. Přinášíme tabulku, kterou vytvořili v americkém útulku Shepherd's green sanctuary, kde se o prasátka starají již více než 30 let, a mají tak s nimi bohaté zkušenosti.

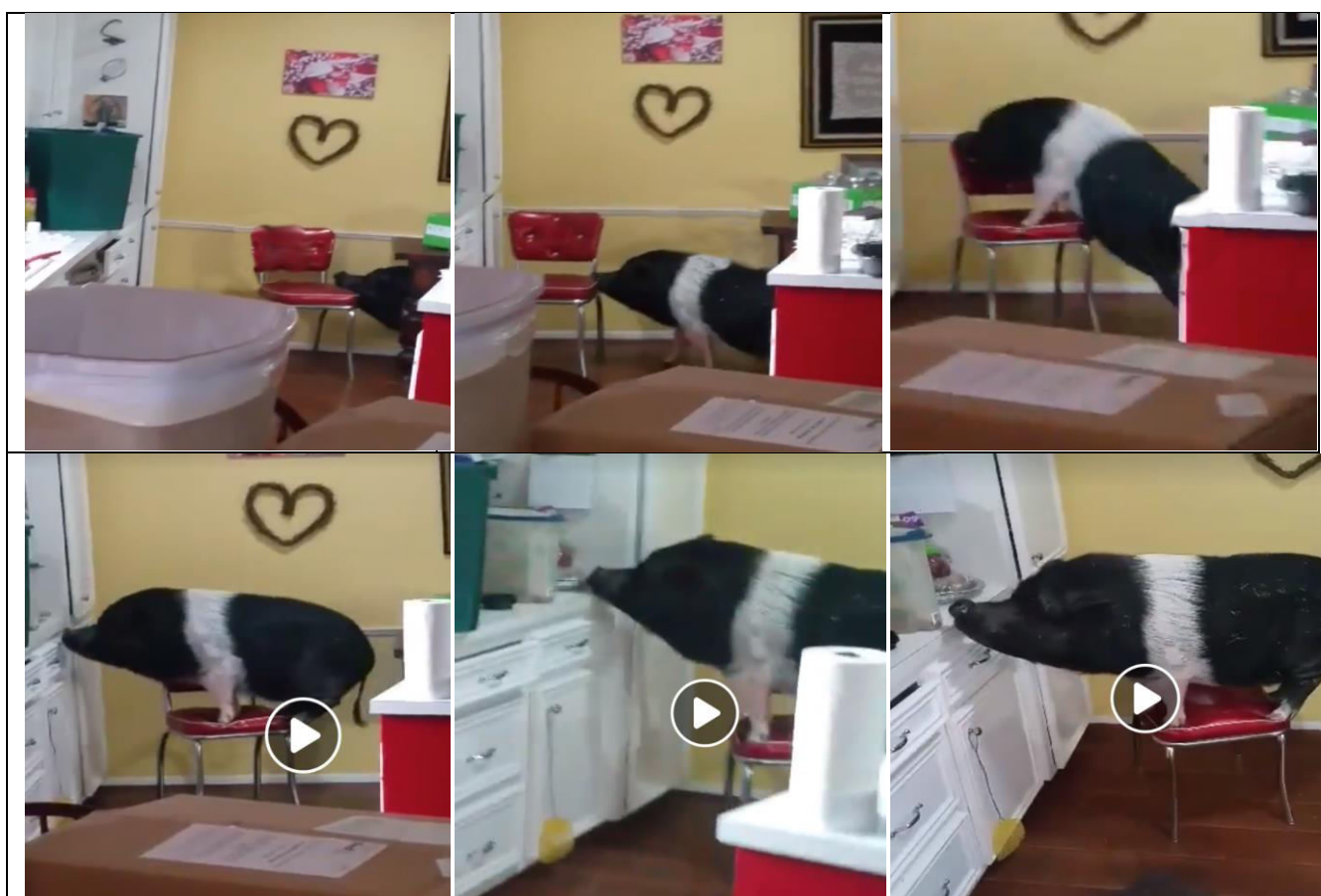
Mladiství (do 2 let)	V lidském věku do 14 let	stále rostou, lehce se zabaví, milují pozornost a společnost všech zvířat i lidí, malé zdravotní nebezpečí kromě náhlé smrti (většinou vinou psů - vysoké nebezpečí)
Mladý dospělý (3-7)	15 - 39	růst končí kolem 5 let zdravotní nebezpečí nízké
Zralý dospělý (8-12)	40 - 64	venkovní prasátka s možností výběhu, dobrými sociálními vazbami a dobře krmená přímo září, mají spoustu energie; začínají první zubní změny - je potřeba jim je kontrolovat; zdravotní nebezpečí velmi nízké
Senior (13-15)	65 - 79	začínají být pomalejší, snižuje se přirozená soutěživost, nemusí už jíst tak dobře, někdy mohou trochu zhubnout, většina začíná mít zubní problémy, více času tráví poleháváním na sluníčku než průzkumem okolí; nekastrované prasinky které dosud přežily, jsou většinou zasaženy fatálními gynekologickými onemocněními; zdravotní rizika se rapidně zvyšují
Starší senior (16-20)	80 a starší	jsou pomalejší; ztráta zraku, sluchu a čichu přispívá k potřebě speciální péče; snížená aktivita; projevuje se artritida; začínají potřebovat léky; drbání břicha milují více než kdy dříve; zuby vypadávají; aby udrželi dobré zdraví, mají mít měkké jídlo, lehce stravitelné, více výživné, je nutná změna diety k prevenci zácpy; nutná lepší ochrana před počasím; špatně snášejí extrém

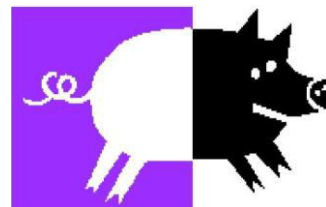

Vynalézavost prasátek

Myslíte si, že je jídlo položené na stole, nebo na kuchyňské lince, před prasátkem v bezpečí? ☺

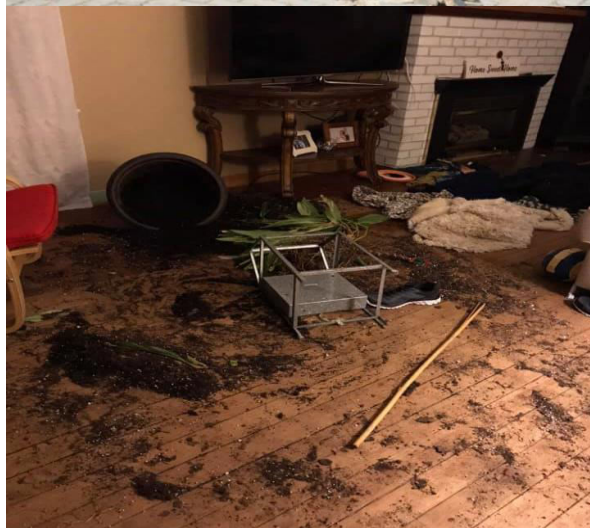
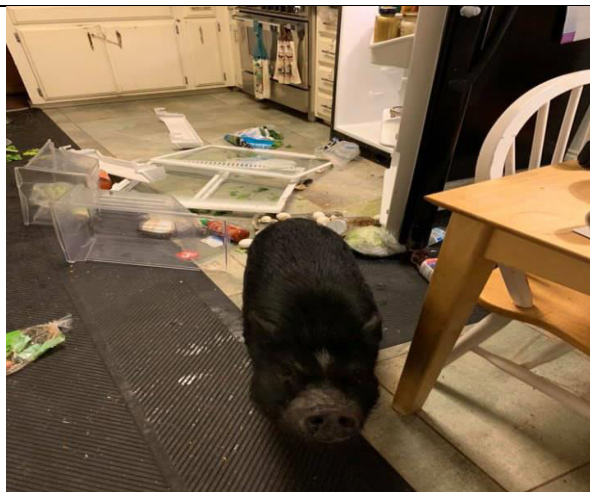

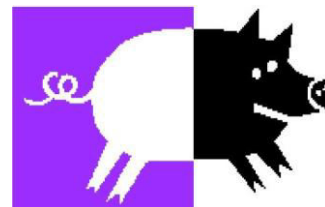
Naši trhači

Všichni víme jak prasátka dokážou krásně poupravit všechno, co jen chtějí.

V tu chvíli je to pro nás katastrofa, ale později se tomu většinou zasmějeme. Co jiného nám také zbývá ☹️ Přeci se tím nebudeme trápit.

A když ještě tyto příběhy sdílíme s přáteli, pobavíme se ještě víc. Takže se kochejte:

Agresivita prasat a jak na ní

Některá prasátka jsou hodná, a přestože se občas oženou nebo se zachovají tak, že vám to přijde nevhodné, vůbec by je nenapadlo jakkoli si nárokovat vaše prostory, nevhodně se dožadovat jídla, nebo se pokoušet získat vůdčí postavení ve vaší lidskoprasečí tlupě.

Chci se ale věnovat prasátkům, která si myslí a chovají se tak, že oni jsou alfa pig (také se používá výraz top hog). K výchově takových prasátek je třeba používat přístup tzv. Move The Pig (česky něco jako pohni prasetem - budu používat zkratku MTP) a to proto, aby vám prasátka nepřerostla přes hlavu a nestali jste se jejich otroky, nebo jste se v tom nejhorším případě prasátka nechtěli zbavit v domnění, že je zlé.

Ve skutečnosti zpravidla prasátko nebývá ani zlé ani agresivní. Jen se prostě chová tak, jak mu velí vrozený prasečí instinkt. Snaží se uplatnit svoji pozici v hierarchii tlupy a dostat se na vrchol. Toto chování vám může připadat jako snaha terorizovat vás. Aby to bylo lépe pochopitelné, popíšu vám vlastní zkušenost.

Ještě je třeba podotknout, že MTP je lepší začít uplatňovat již od doby kdy si prasátko přivezete domů a nečekat jestli to vaše bude hodný troubíček, nebo sebevědomý ďáblík. Nejpozději ale tehdy, když vás začne kousat do nohy protože chce najíst a to navzdory tomu, že vám to u malinkého prasátka bude připadat seberoztomilejší.

Moje Matilda byla do 1 roku hodné prasátko. Občas do mě nevybíravě ryla když měla hlad, ale jinak se mnou spokojeně spala v posteli, nechala se od všech drbat, a nebyly v soužití s ní žádné problémy.

Když nastala puberta, začala se po mně ohánět rypákem, kdykoliv se jí něco nelíbilo (například že jí drbu někde kde nemám, že přišel někdo do místnosti, že jí někde nechci pustit nebo naopak že chci aby někde šla. Zároveň ale venku a s cizími lidmi se chovala normálně.

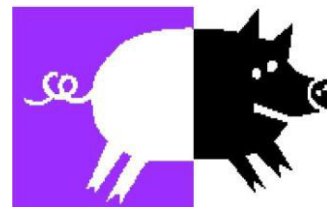
Jednou jsem jí chtěla zabránit, aby nebouchala do dveří. Zaměřila pozornost na moje holé lýtko a kousla mě. Jelikož má docela dlouhé zuby, zajely do mě jako jehličky. Do druhého dne jsem měla pěkný zánět a skončila na pohotovosti. Čistili mi rány, dostala jsem silná ATB a musela jsem opakovaně na převaz.

Od té doby jí začalo postupně vadit víc a víc situací. Nesměla jsem sahat na její pelech, ani se k němu přibližovat a nakonec jí vadilo i to, že chodím po místnosti po její podlaze.

Zkoušela jsem se chovat podle návodu který jsem četla, stejně tak, jak se chová prasnice ke svým zlobivým selátkům: vytahat ji za ucho, oplátit ohnání rukou jako rypákem, strkat do ní, bouchnout jí přes rypák, zahnat jí do kouta aby se zklidnila, (vůbec na to nejsem hrdá co jsem jí chudince dělala, ale nevěděla jsem si rady a když jsem nic nedělala, dovolovala si stejně), vše bylo ještě horší a potom byla ještě víc agresivnější.

V létě to šlo, to je ubytovaná venku v boudě a má vyžití na zahradě. Ale jakmile nastala další zima a ona chodila spát domů, teror začal znovu. Dopadlo to tak, že abych se vyhnula jejím výpadům, když přišla domu a najedla se, tak jsem trávila čas na stole kam na mě nemohla, na postel totiž lehce vyskočila. Když jsem potřebovala někde jít, hodila jsem jí dobrotu, abych odlákala její pozornost, a pak rychle někde přeběhla, a pak zpátky na stůl, dokud neusnula. Pak jsem mohla přelézt do postele, ale ne chodit po místnosti. Ráno když šla ven, nesměla vidět, jak dávám nohy dolů z postele, okamžitě se mi po nich vrhala a chtěla kousnout. Ne že by se zakousla celou silou!

Nikdy jsem neměla otisk zubů vidět na končetinách, ale ty ostré vyčnívající zuby kůži protrhly, případně mi dělaly krvavé šrámy, když se po mně oháněla, a to i přes kalhoty. Jakýkoliv odpor vzbuzoval více agresivity z její strany. Další rok jsem trávila každý zimní večer na posteli, obložená židlema, aby na mě Matilda nemohla. Následující rok už jen stačilo se vyhýbat tomu, aby mě spatřila jak chodím blízko ní po podlaze, nebo aby viděla moje nohy při vstupu do postele či z postele, zároveň nesměl nikdo přijít do místnosti, hned na něj preventivně vylítla, on si to pak každý rozmyslel. Každý podzim na mě začala více dorážet postupně už i venku, kvůli jídlu. Nakonec jsme se vždy popraly, já strkala Matildu, ona mně, pak se začala ohánět zubama, já jí popohnala kolenem a ona se obrátila ještě agresivněji proti mně. Tehdy jsem uviděla video s MTP od Lyn Ryan, a popisem – DOPOSUD JSEM TO DĚLALA ŠPATNĚ. Tehdy mi došlo, že to musím také dělat špatně, pokud se Matilda pořád chce prát a napsala jsem paní Lyn Ryan o radu.

Začalo trénování MTP.

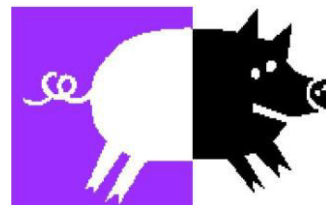
Zprv – pořádné pevné kalhoty, můžou být kevlarové, já si posílala džíny dekou, kterou jsem 3x obalila dokola a na to našila znovu džínovinu – ochrání před zuby a dodá vám jistotu, že se nemusíte bát škrábnutí. Za druhé – prasodeska (buď koupíte original, sežene se v hospodářských potřebách jako naháněcí deska na prasata, nebo můžete improvizovat tak jako já a koupit dřevěný táč – podnos, velký 70 x 40cm. Ten je jako obrana, pokud si před prasetem nejste jisti, dostačující). Nechtěla jsem kupovat desku, je dost velká a nosit ji pořád při sobě se mi nechtělo. Navíc stojí 1000,- korun.

Jste vybaveni a může začít trénink. Musíte dát prasátku najevo, že vy jste alfa. Uděláte to tak, jak to dělají prasata. Budete prase prohánět. Pokud chcete, aby Vám to věřilo a působilo to přirozeně a ne jako msta, je nejlepší si vždy zvolit cíl, který leží za prasetem, a tam se vydat. Jelikož prase stojí v cestě, tak jdete prostě „skrz něj“ a cestou ho odstrčíte kolenem. Také důležitá věc je, že při tom nesmíte vydat žádný zvuk, ani říkat např: „nech toho“, nebo „jdi pryč,“ prostě žádný zvuk, protože u prasat kdo vydá zvuk, je podřízený. Matilda ze začátku vždy chtěla bojovat, ale já prostě přes ní přešla a nevšímal si jí. Pak třeba za 3 minuty jsem se rozhodla jít například zalít kytku, která byla umístěná tak, že Matilda jí stála v cestě. Opět jsem šla přes Matildu, když se ohnala, tak jsem jí kolenem donutila ustoupit až utéct. Důležité je, že nesmíte jen strčit a čekat jestli se pohne, musíte jí strkat tak, aby prostě šla a až potom přestat. A tohle opakovat několikrát za den. Matilda se během týdne přestala prát a respektovala, že se musí posunout. Když se ohnala, tak jsem jí donutila utéct několik metrů. Stanovila jsem si vzdálenost, na kterou jí k sobě nechám přiblížit - např. 30 cm. Pokud přišla blíže, tak jsem jí opět kolenem odsunula, aby věděla, že je v mém prostoru, a že jí tam nechci. Neznačená to, že jí pak nemůžete dát pamlsek a nechat jí přijít, ale to ona pochopí, že je to v tu chvíli za vašich podmínek.

Například jsem jí jednou prohnala, protože stála v cestě, pak jsem vytáhla něco k jídlu a ona přišla moc blízko, tak jsem jí opět kolenem vysunula do dostatečné vzdálenosti, pak jsem třeba minutu počkala a poté jí zavolala, že si může jít pro pamlsek. Přišla až ke mně a vzala si ho. Pokud jen čekala a já jí řekla že už nic není, bylo správné, že se šla pást. Pokud dorážela, že chce další, opět jsem jí kolenem odsunula. Důležité je nemít strach a dělat vše rázně a bez váhání.

Desku jsem nosila při sobě pod paží. Dolů jsem jí dávala jen ze začátku, když jsem jí chtěla odehnat

a ona se nechtěla pohnout a já se bála aby mne neřízla zubem. Brzy se Matilda bála už jen desku uviděla. Nechtěla jsem, aby ze mě měla strach, a chtěla jsem, aby mě respektovala i bez desky. Nosila jsem ji tedy jen pro jistotu a moc jí nepoužívala. U hodně tvrdohlavých prasat jí ale můžete použít častěji.

Když jsem šla Matildu podrbat a ona právě nechtěla, jen se trochu ohnala takovým jakoby odfrknutím. V tom případě jsem se jí přestala všímat. Pokud se ale ohnala víc, opět jsem použila MTP.

Další level byl postavit krmivo s miskou na zem, ale nepustit jí k němu - opět pomocí MTP – kolene a desky, dokud já nebudu chtít. Nejdřív jsem myslela, že to bude nemožné, ale v té době už mě respektovala, a i když se pokoušela k jídlu dostat, bála se dosáhnout jídla násilím a vydržela to do doby, dokud jsem jí to nedovolila.

Výsledkem bylo, že po 14 dnech trénování a každodenního používání, se můžu doma normálně procházet po místnosti, nemusím jí házet pamlsky, abych jí odvedla pozornost od mých nohou, můžu si k ní doma sednout a podrbat jí, což bylo dříve naprosto nemožné, to by mně sežrala. Navíc se mi zdá klidnější a nechá se více mazlit.

Ukázka videa MTP zde: <https://www.youtube.com/watch?v=d5pdrHHgi-g&feature=youtu.be>

Časopis ZÁSUVKA vydává Český klub majitelů prasátek chovaných v domácnosti,z.s.

www.prasatkovdomacnosti.cz

pro časopis byly použity obrázky volně dostupné na internetu

příspěvky,připomínky,příběhy,zkušenosti,náměty a fotografie zasílejte na email:
prasatkovdomacnosti@seznam.cz s označením „pro časopis“

TĚŠÍME SE
Vaše redakce

